

[Ove Jensen.]

forkasteligt, at man fra lovgivningsmagtens side blander sig i borgernes ret til selv at bestemme, hvor de ønsker at bo, og hvilket arbejde de ønsker at gøre til deres hovederhverv.

Der kan være flere årsager til, at en køber af en landbrugsejendom ikke ønsker at tage bopæl på ejendommen, også rent familiemæssige. Der kan f. eks. være tale om, at børnene helst ikke vil skifte skole, og der kan være tale om, at hustruen får for langt til sit arbejde osv. Vi mener, der her er tale om en skamplet på dansk lovgivning, som skal fjernes hurtigst muligt. Derfor støtter vi dette lovforslag.

**Svend Haugaard (RV):**

Ja, det er jo en ganganger, og det er en del af argumenterne også, men jeg tvivler på, at forslagsstillerne rigtig har forstået, at jord er en sjælden vare, en værdifast vare, som der kan spekuleres i, for jeg vil da nødig tro, at man netop har forstået det, og at det er det, der er baggrunden. Den efterspørges i høj grad af andre, også af andre faget direkte uvedkommende, og det kan ikke sammenlignes med nogen tobaksforretning. En regulering er afgjort nødvendig. Foretager man ikke nogen regulering, vil det være til alvorlig skade for den unge egentlige landmand, som gerne skulle fortsætte generationsskiftet i dansk landbrug og opretholde selvejet.

Man kan selvfølgelig diskutere, om det er den eneste rigtige form for regulering. Jeg tror, jeg tør sige, at bopælspligten er kommet for at blive, ikke blot af hensyn til de muligheder, der kan være for køb fra anden side efter EF-medlemskabet, men simpelt hen fordi det er en ganske naturlig regulering, at den, der driver landbruget, er direkte knyttet til det og bor derude på landbruget; det generer jo heller ikke den egentlige landmand, det generer jo kun den, som er interesseret ud fra andre interesser end netop det driftsmæssige.

Jeg er enig i det, der er sagt af flere, at disse bestemmelser er så nye, at det vil være fuldkommen urimeligt at ændre ved dem nu, ikke mindst nu, hvor der nedsættes et udvalg til at se nærmere på dansk landbrugs fremtid. Der kan selvfølgelig være enkelte huller i loven, vi kan se på, der kan være

spørgsmålet med hensyn til ægtefællekøb. Jeg tror dog, efter hvad jeg kender til det, at det er ganske betydelig overdrevet, det antal eksempler, der kan være tale om. Der kan også være spørgsmålet med hensyn til de 57.000 kr.s grundskyld, som i øjeblikket er grænsen, når man kræver hovederhverv. Men det er ting, som man kan drøfte, som man kan diskutere, om det nu også er det rette beløb, eller det bør ændres, men selve hovedprincippet som sådant finder jeg er det rigtige. Der bør ikke pilles ved de reguleringsforanstaltninger, vi har her, og mulighederne for at sikre, at det er den egentlige landmand, som også bliver den selvejende fremtidige danske landmand. Det bør i hvert fald ikke ske, før man har andre reguleringsmuligheder, som er bedre, og som kan sættes i stedet. Forslaget bør afgjort afvises.

**Morten Lange (SF):**

Ja, afvises, det er jo så voldsomt, men vi skal gerne deltage i en afstemning om at stemme det ned, hvis det nogen sinde skulle komme til yderligere behandling her i salen. Jeg synes, det kan ligge trykt i udvalget sammen med så mange andre forslag, som ikke skulle have været fremsat; det egner det sig fortrinligt til.

Den lov, vi har i øjeblikket, kan vel betegnes som et beskedent forsøg på at svække spekulationsmulighederne i landbrugsjord lidt, et meget nødtørftigt værn også ved at nedbringe antallet af mulige købere, og det synes vi er en ganske beskedent foranstaltning med det store og vigtige formål. Vi er fuldstændig klar over, at den overordentlig lemfældige lov, vi har, har ganske betydelige muligheder for omgåelse ved alle sorter af det, som ovre hos mig hedder kabudshandler, og hvad man ellers foretager sig, men det er vel nok sådan for enhver lov, der gælder i dette land, i hvert fald af denne type, at der er dog stadig væk flere, der holder loven, end der omgår den, og at den må formodes derigennem at have en virkning.

Men set i en lidt større sammenhæng kan det vel egentlig undre, at man ikke mindst fra landbrugets side ikke går en meget strammere vej. Jeg synes for det første, at alle de gode formål, man snakker om loven skal tjene i retning af at sikre generationsskifte og et godt og dygtigt gennemført landbrugs-